

בנין ודיוור

מגזין ישראלי לעיצוב הבית והסביבה

אוג' - ספט' 03 65 ש"ח סחיר כאילת 55 ש"ח

דירות קטנות

מלונות בוטיק כתיים נוסעים

מדרגות - כתבת תחקיר פנג שואי- מדור חדש

D.I.Y - מדרגות איחסון

עולם קטן

גיליון

87

TRESSERRA

אתה מדג-בלדון, איריס וכבולם - בראיונה

מגירות הסתרים של טרסרה

ביקור אצל המטבח הספרדי
חימה פורסרה, ישרהיסיו עולים רק
כמה שערות אלפי דוכרים ליחידה

למעלה: חימה טרסרה, Jaime Tresserra
בעמוד סמוך: Samuro 1999, שית סגרות באנו בהיד.
חזית סביבת מנה צודית צומה וקילה המאפשרת שחק
עומקים, העידים ויודית פותח במיוחד וסיוערים אך ורק
עבר טרסרה, סגרות הסתרים נמצאות כאן במקום ספטיע,
כואה לסגרות סתרים, צריך לראות כדי להאמין.
עומק השידה, בחלקה הער, 42 ס"מ, אורכה 116 ס"מ ונבנה
178. על הידיות מוטבע סמלו של טרסרה.

ש דברים שצריך לראות מקרוב. אחרי שרואים אותם מקרוב רוצים גם לנעת בהם, למשש אותם ולגלות את כל הסודות הנסתרים שלהם. כאלה הם רהיטי האימן שמעצב ומייצר חיימה טרסרה, המעצב הספרדי משנות, מסתורין, מורכבות, חוש הומור ובעיקר הפתעות מאפיינים את הרהיטים האלה, שגם מצטיינים באיכות העיצוב והביצוע. שילוב של עבודת אימן מזמנים אחרים, טכנולוגיה מתקדמת וחומרים כמו עץ, זכוכית ומתכת - יוצר רהיטים אציליים, מאופקים וקורנים.

את רהיטיו של טרסרה אי אפשר לחקות ואחרי שפוגשים אותו פנים אל פנים מבינים למה. ההבנה נוגעת גם לסבלנות הרבה שבה ממתנים הרוכשים עד להכנת הרהיט הנחשק שלהם; לפעמים הם נדרשים לחכות שנה.

באולם התצוגה מלא ההוד השקט שלו בברצלונה, המשמש תפאורה מופתית וביניה מבריקה לרהיטים, מתגלה טרסרה כאיש חמור סבר המכיר בערכו, אך גם מצחיק ושטן, עמוס אנקדוטות מימי ילדותו ומפנה את ההומור שלו גם כלפי עצמו. הוא מודה במה מלא כי הוא פרמקציוניסט.

לעיצוב רהיטים פנה אחרי שניסה להיות עורך דין וגילה, לדבריו, שהוא צריך לשקר יותר מדי, אחרי שעבד כמעצב תכשיטים, מוציא לאור וגם עסק במוסיקה. בשנת 1987, לאחר שלא הצליח לשכנע אף לא חברת רהיטים אחת לייצר ולשווק את רהיטיו לפי אמות המידה שלו, החליט לייצר אותם בעצמו. הקולקציה הראשונה זיכתה אותו כבר באותה שנה בפרס העיצוב הראשון שלו. מאז ועד היום הוא מעצב, בין השאר, אוסף חדש של רהיטים בכל שנה - ביניהם שולחנות עבודה ואוכל, כורסאות, שידות וגם אביזרים. כמו כן הוא מעצב רהיטים מיוחדים שהוא מתחייב לא לחזור עליהם לעולם ואף לא להציגם, כמו האוסף האקסקלוסיבי לשייח של קטר, שעליו הוא עובד בימים אלה.

לתהליך ההפקה של הרהיטים הוא מייחס חשיבות רבה. את הסקיצה לרהיט הוא יכול לסיים לעתים בשלוש דקות; רק שלושה או ארבעה חודשים אחר כך יתחיל בייצור, אחרי שפתר את כל בעיות התפעול, הפרזול והאבזור של הרהיט. הוא מציין, למשל, כספת שעיצב ולה 135 חלקי מתכת. על הפתרון הטכני של הרהיט הוא שוקד יחד עם בעלי מקצוע שהוא אוסף בקפידה. הוא מודה שבעוד כמה שנים לא יהיו עוד בעלי מקצוע שיהיו מסוגלים לסוג העבודה הזו, עבודת יד ולא מכונה; "אנחנו עובדים כנגד הבלתי אפשרי".

עץ, מתכת וזכוכית הם החומרים האהובים עליו והאם הוא משייט ברחבי עולם הדמיון שלו והופך אותם למציאות. אל הרהיטים הוא מתייחס כמובן בכובד ראש, אבל מודה שהם בדיוק כמוהו, כמו מסיכה - בחוץ רציניים מאוד אבל בפנים מלאי הומור.

את הדואליות הזאת אפשר לזהות כמעט בכל רהיט. למן השמות שהוא מעניק לעבודותיו, "פרפר", "שידת רוכסן", או כורסת "קזבלנקה" המפורסמת שלו, דרך ההפתעות הלא צפויות, מגירות הסתרים, פתחים בלתי נראים, כמה נקודות זעירות על הרהיט המסמנות את המקום הנכון להנחת האצבעות ואפשרויות תזוזה בלתי צפויות. את רוב האוסף אפשר לראות באולם התצוגה שלו בברצלונה. הרהיטים מסודרים כמעט באקראי בחלל גבוה ודומם, ותאורה רכה ודמטית מאפשרת לכל רהיט לכבד בתורו.

טרסרה, חד ומשועשע, מאשר ברצון את התחושה כי כל רהיט הוא לונה

למטה: ספסל השתף הוא אחד הפריטים האהובים על טרסרה. הדימוי והתחושה האוורירית המתלווה לישיבה עליו, מעין שיזוי מסקל עדין וסברירי, מתרכבת על-ידי תמיכות הניקל המעוגלות.

TRESSERRA

למעלה: כורסת ניו יורק, שהשנה נוסף לה גם הדגם והיא יוצרה בגרסאות צבע שונות. עור וכרום כבדים לכורסא נוקשה אבל נוחה להפליא, עם אפשרות מתוחכמת לשינוי מצב הגב. תא לעיתונים או לדוחות השנתיים מכיף וול סטריט, תרומתו הצנועה של סרסרה לרווחת איילי ההגן האסטרטגיים: מרס חיבור תיפודי העור הכרוכים על גלילי הפחית ונעים בעזרת דסקיות. כל פרטי הפרזול פותחו ע"י סרסרה ויצרו ע"י הצוות שלו.

TRESSERRA

למעלה מימין לשמאל: 1987, *Secretor Carpell*, אחת היצירות הגאוניות שלו, ההוכחה, אפילו מרגיש תאוצה לא נשארה אדישה ורכשה אחת מהיצירות האלו. אל חסען המכתבה אינה נפתחת פשוט כלפי מעלה, אלא בתנועת משיכה עדינה, הברמת לפשולה שרשרת, בסיסית, "נפתח" הסככה ומורס הסככה הפנימי כמו קיפול עדין בבלגול של דף נייר. המכתבה המונחת על משטח ורובלי זכוכית, אכן נראית כמו דף שקופל בנוגסלנטיות והשאיר כן; 1994, *Chiffonier Maletero*, רצועות עור משמשות כסוגרי ידית, כפתורי לחיצה עליהם מוסבע כסובן סימון של טרסרה, מגירות עליונות נפתחות ובתוכן נגלות חיבות עד נשלפות, אחת אפשר להעביר ממקום למקום ולסייע לשמירת הסדר כשידה צירים עטופים עור, להגבה **למטה מימין לשמאל:** 1998, *Mesa Corner*, שולחן מסחק - השולחן הוזמן ע"י לקוח שביקש שולחן עבור משחק קלפים, טרסרה, שלא יכול היה להשאירו עם מטרה אחת, יצר שולחן בעל שימוש כפול. שולחן זכוכית ליום יום עם כיסוי עור למחות המשחקים, מחזיקי כוסות ושלפים כאלגנטיות מהצדדים; 1998 *Butterfly* שולחן הפרפר - בולם התפרך לפרפר באוושה קלה הוא הסככה לפי טרסרה. הישוב מחזיק מעגים כפיים כפולות, זוג לציבה נכונה וזוג מסך ככנפי המכתבה.

ההרגשה עם פתיחת השידה הזו היא יותר כמו הסרת כגד מאישה אהובה, מאשר שידת איחסון פונקציונלית

Chiffonier Maletero, 1994 - עוד שידה מסדרת שידות
המסע שלו המזכירות ארנזי סטע מימים בהם לדבריו כל
מוסד הנסיעה והנדודים היה מכובד יותר, וחשוב עוד יותר
- רומנטי יותר, כמחנה לימים עברו, שידת גלגלים, מחלה
הגלגלים כולט מהשידה עצמה כדי להגן עליה (אולי
בנסיעה כאוריינט אקספרס), מהעשוי להיחלל בה. חוץ
השידה, אכזר, פנים בסיקסור, רצועות עור ופרזול בכרום.

פארק בפני עצמו. מחיריהם של הרהיטים - העשויים בעבודת יד מראשיות ועד לתפר האחרון בעור - נקובים בעשרות אלפי דולרים. ובכל זאת יש לו קהל מעריצים גדל והולך המוכן ויכול לשלם את המחיר, ביניהם ראשי מדינות, נסיכים ואף במאי קולנוע השואלים רהיטים לסרטיהם. כך נראו זולייט ביטש וגרמי אירונוס באחת מסצינות האהבה שלהם על שולחן "פאראלל" וכן הופיעו רהיטים שלו ב"באטמן" ובכמה מסרטיו של פדרו אלמודובר, שלקח אותם אחר כך לביתו.

מקורות ההשראה של טרסרה רבים. הוא מאגיש את הרהיטים; החושניות שלהם שואבת מהשפעות הארט נובו. לאלים מארץ הפלאות הוא מייחס את הרצון של הרהיטים עצמם להישאר אנושיים.

את עיצובן של השידות, שרובן מזכירות ארגני מסע של פעם, הוא מייחס לסלידתו מהאופן שבו מתנהלים מסעות היום. "כשהייתי ילד הייתה לי פנטזיה על מסעות באופן בלתי נפרד ממוותרות, הוד והדר. היום נסיעות זה עניין שבשגרה, איחורים, טיסות, לא נעים ורומנטי כמו שהיה פעם. אולי אני מעצב את השידות מפני שאינני אוהב לנסוע". השפעה אסיאתית ניכרת לא רק במחוזות הזרימה העדינות של הרהיטים כי אם בראש וראשונה בתחיתו על רהיטיו - שלושה פסים בשפת הסימנים של הטאו שמשמעם אב, כי הוא אביהם של הרהיטים והשלושה הם, בתרגום, חלק משמו של טרסרה.

גם שולחן בהשראה ויקטוריאנית המצויד במגירות נסתרות, להסתרת מכתבי אהבה או כסף, נמצא באוסף. ברוב הרהיטים שלו תהיה מגירה נסתרת, לפעמים בתוך הרהיט, לפעמים דווקא בגבו, אבל תמיד יסחוט גילייה קריאת הפתעה.

לפי טרסרה, הרהיטים שחלקם על הגבול שבין רהיט לפסל מחולקים לפי 50% יופי ו-50% שימוש. הוא מבקש לאלץ אנשים לחשוב לפני שהם פועלים, לפיכך רוב הרהיטים שלו מחייבים סוג של אינטליגנציה כדי לתפעל, לפתוח ולהזיז אותם. ובעיקר, הוא מודה, הוא מנסה להביא לתוך הרהיט סוג של קסם של ניחוח של עולם אחר. עולם של פנטזיות, קסמים, עולם שבו הכל אפשרי, מתוך ידיעה כי "בתהליך הייצור המראה הפשוט הוא המורכב ביותר לביצוע".

רהיטים נולדים גם מתוך רעיון, או כבקשה של לקוח, ולפעמים כשהם קורמים עור וגידים יש תפנית בשימוש בהם. למשל, שולחן קפה שהוזמן על

לסטה: Zipper Comedor 2002 - שידת הריצ'רץ'

את השכלול האחרון שלו בתחום האוסף, הציג השנה טרסרה בדמות שידת או "עמוד" הריצ'רץ' כמו שהוא סכנה אותו. שידה צרה וארוכה מפגש הדלתות נעדר בעזרת שיני עץ בהן נעוץ הרוכסן, העשוי מתכת. הפתיחה נעשית ע"י לחיצה קלה ומגלה עולם ומלואו של שיטות איחסון שונות, נישאות, מחליקות, נפתחות ועוד מיני מינים כשגולת הכותרת היא החלק הסודי שבאמת נראה בלתי אפשרי. גם כאן עץ ומתכת בנרסאות שונות.

T R E S S E R R A

ידי לקוח שביקש לבנות גם מדף למגזינים. התוצאה המהממת היא בעצם תכשיט; פסי עור עדינים מתוחים על גבי פסי מתכת ופלטה עליונה מזכוכית עם צלב עץ מרכזי לתמיכה. איש לא יניח מגזינים על המדף המיועד להם ויסתיר את מלאכת המחשבת שנוצרה.

כיום יש לטרסרה נקודות תצוגה גם בבוסטון ושיקגו, ב"הרודס" בלונדון ומיסקבה. הוא עיצב את קומות היוקרה במלון "ARTS" בברצלונה, והרהיטים עצמם מצויים באוספיהם של מוזיאונים ברחבי העולם. מקור שמו, אגב, ביהדות איטליה. במאה ה-17 הגיעו בני המשפחה לספרד והיו לאנוסים. הוא אינו מרחיב בנוגע להיסטוריה המשפחתית הרחוקה אבל מציין כי עודנו שומג על חוש ההומור היהודי. ©